

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Γραφείο Νομικών και Κοινοβουλευτικών

Θεμάτων

Ταχ. Δ/ση: Μεσογείων 119

Ταχ. Κώδικας: 11526 Αθήνα

Πληροφορίες: Κ. Σκυλίδου

Τηλέφωνο: 2131513510

E-mail: p.skilidou@prv.yppeka.gr

Αθήνα, 1-2-2021

Αρ. Πρωτ. 118681/3857

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων

ΚΟΙΝ.:

- 1. Βουλευτή κ. Σαρακιώτη Ιωάννη**
- 2. Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων**
- 3. Υπουργείο Οικονομικών**

ΘΕΜΑ: «Απάντηση σε Αναφορά»

ΣΧΕΤ: α) Η με αριθμό πρωτ. 733/9-12-2020 Αναφορά

Σε απάντηση της (α) σχετικής **Αναφοράς** που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Σαρακιώτη Ιωάννη, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σας γνωστοποιούμε ότι:

Το πράσινο τέλος δεν πρέπει να συγχέεται τελολογικά με τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης. Το πράσινο τέλος είναι μια ειδική μορφή φόρου άνθρακα ("carbon tax"), ένα αντικίνητρο επιλογής ενός ρυπογόνου καυσίμου στον τομέα των μεταφορών, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι μείωσης εκπομπών Αερίων του Θερμοκηπίου (Ατθ) και να αντιμετωπισθεί η κλιματική αλλαγή, σύμφωνα με το ΕΣΕΚ (Β' 4893/31.12.2019).

Το πράσινο τέλος είναι το αναγκαίο συμπλήρωμα, επιπλέον του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων ρύπων, στη διεθνώς αναγνωρισμένη πρακτική του carbon pricing, και αναγνωρίζεται τόσο από τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές όσο και από την οικονομική επιστήμη ως το αποτελεσματικότερο εργαλείο για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Άλλωστε, το πράσινο τέλος θα βοηθήσει στη μετατόπιση του βάρους της περιβαλλοντικής ζημιάς πίσω σε εκείνους οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για αυτή και μπορούν να τη μειώσουν. Επιπλέον, το ανωτέρω τέλος, σύμφωνα με τη διεθνή πρακτική, δίνει ένα οικονομικό σήμα και οι ρυπαίνοντες αποφασίζουν από μόνοι τους εάν θα διακόψουν τη ρυπογόνα δραστηριότητά τους και εάν θα μειώσουν τις εκπομπές ή θα συνεχίσουν να ρυπαίνουν και να πληρώνουν. Με αυτόν τον τρόπο, ο συνολικός περιβαλλοντικός στόχος επιτυγχάνεται με τον πιο ευέλικτο και οικονομικό τρόπο για την κοινωνία. Το πράσινο τέλος προωθεί επίσης την καθαρή τεχνολογία και την καινοτομία, τροφοδοτώντας νέους παράγοντες οικονομικής ανάπτυξης χαμηλού αποτυπώματος εκπομπών άνθρακα.

Ο δικαιολογητικός λόγος για τον οποίο επιβάλλεται το πράσινο τέλος, το οποίο δεν συνιστά φόρο αλλά τέλος ειδικού σκοπού, είναι η επιτακτική ανάγκη μείωσης των εκπομπών Ατθ όπως προαναφέραμε και όχι η χρηματοοικονομική ενίσχυση του ΕΛΑΠΕ. Θεσπίζεται απλώς η δυνατότητα, έσοδα από την είσπραξή του να διατίθενται και υπέρ του ΕΛΑΠΕ. Τα έσοδα από το τέλος θα διατίθενται για την εξυπηρέτηση ειδικού σκοπού, ο οποίος συνίσταται στη χρηματοδότηση πράσινων έργων και δράσεων και συγκεκριμένα, για την ενίσχυση των έργων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Α.Π.Ε.), την αύξηση του ποσοστού διείσδυσης των Α.Π.Ε. στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας, τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και εξοικονόμησης, την προώθηση της ηλεκτροκίνησης, καθώς και για την κάλυψη κοινωφελών σκοπών, δαπανών, μελετών και ερευνών στον τομέα της ενέργειας. Ο σκοπός του, επομένως, αλλά και η νομική υπαγωγή του στην έννοια του τέλους και όχι του φόρου (και συγκεκριμένα του ΕΦΚ) καταδεικνύουν πως δεν συνάδει η ταύτισή του με λοιπές φορολογικές επιβαρύνσεις. Ο ΕΦΚ και το πράσινο τέλος συναρτώνται μόνον διοικητικά, ως προς τις διαδικασίες βεβαίωσης και είσπραξής τους.

Σημειώνουμε επίσης, ότι το πράσινο τέλος επιβάλλεται σε συμμόρφωση με την αρχή της αναλογικότητας και με βάση συγκεκριμένα στοιχεία κόστους – οφέλους και εκτιμήσεις βάσει των ποσοτήτων τελωνισμού του. Απαλλαγές οι οποίες εξετάζονται από την εγγενώς οριζόντια εφαρμογή του, είναι μόνον αυτές οι οποίες αφενός δεν θα διασαλεύσουν την αποτελεσματικότητά του και τον σκοπό του (τη μείωση των εκπομπών), αφετέρου τις επιτάσσει η αρχή της αναλογικότητας. Συγκεκριμένα, για τους επαγγελματίες αλιείς και ειδικά σε μικρά νησιά και απομακρυσμένες περιοχές δεν υπάρχει η δυνατότητα επιλογής κάποιου άλλου καυσίμου και ως προς αυτούς, η απαλλαγή δικαιολογείται σε συνάρτηση με τον ειδικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος.

Τέλος, η επιβάρυνση του 0,03 ευρώ/λίτρο εκτιμάται ότι δεν είναι ικανή να αυξήσει σημαντικά το κόστος παραγωγής ώστε να απαιτείται η λήψη αντισταθμιστικών μέτρων, ιδίως πριν την πρακτική εφαρμογή της ρύθμισης και την αξιολόγησή της. Ίσως μια αναλογία με την εφαρμογή του τέλους επί της πλαστικής σακούλας, καθιστά πιο ευνόητη τη σχέση σκοπού και αποτελέσματος, κόστους και οφέλους.

Ο Υπουργός

Κωνσταντίνος Σκρέκας

Σελίδες απάντησης: 2
Σελίδες συνημμένων: 0
Σύνολο Σελίδων: 2